

цел акустични тръби и е съвсем очевидно, че дългите коридори или проходи в каменните храмове трябва да са служели за същото, както и галериите на шепота³⁵⁶. Смята се, че еврейските кабалисти създали модел на тайнствения Терафим³⁵⁷, като взели глава на дете и чрез магически ритуали я обработили така, че да отговаря на въпроси при запитване. Тези ритуали всъщност се заключаваха в умелото прикрепване на фонетична тръба към главата. Много е вероятно широко разпространяваното сведение за този оракул да е поставило начало на вярването, че евреите колели и принасяли в жертва деца. Елифас Леви или отец Констан³⁵⁸, писател без авторитет, но нелишен от ерудиция и проявяващ от време навреме проблясъци на проникателност, изразява мнение, че ужасяващите убийства на стотици деца, извършени от Жил дьо Рец³⁵⁹ (абсурдно назован първообраз на Синята брада), били продиктувани от някаква рецепта за кръвопролитна магия, извлечена от еврейска кабалистична книга. Никифор (Lib. 7 с. 33) и Кедрин, цитирани от Гросий в неговата „Магика“ (1597)³⁶⁰, ни казват, че когато Констан-

---

³⁵⁶ Галерия под свод или купол, обикновено с овална или елиптична форма. Дори най-слабият звук, произведен в единия фокус на елипсата, се чува ясно в другия ѝ фокус. Една от най-известните е „Галерията на шепота“ в катедралата „Свети Павел“ в Лондон, дълга 34 метра – б. пр.

³⁵⁷ Библейско понятие, споменато на няколко места в книгите на пророците в Стария завет. Така древните евреи наричали идол с човешка фигура, почитан като домашно божество. Бил използван и като оракул – б. пр.

³⁵⁸ Елифас Леви – псевдоним на френския окултист и магьосник Алфонс Луи Констан (1810–1875) – б. пр.

³⁵⁹ Жил дьо Монморенси – Лавал, барон Дьо Ре, граф Дьо Бриен (наричан Жил дьо Ре или Жил дьо Рец) (1404–1440) – френски благородник, маршал, сподвижник на Жана д'Арк. Обвинен и обесен като алхимик, серийен убиец, хомосексуалист, маниак педофил и садист. Някои истории го отъждествяват със Синята брада – легендарен убиец на жени – б. пр.

³⁶⁰ Тук вероятно се имат предвид византийският историк Никифор Григора (ок. 1295–1360) и Георги Кедрин – византийски историк от края на единайсети или началото на дванайсети век, цитирани от немския автор Хенинг Гросий (1553–1621) в неговото произведение „Magica, seu mirabilium historiarum de srectris et apparitionibus spiritum; itemq de magicis & diabolicis incantationibus“ – б. пр.